

НАЦИОНАЛЕН АЛИАНС "ОБЕДИНЕНИ БОЖИИ ЦЪРКВИ"

София 1202, ул. "Веслец" 69, тел./факс /02/ 931 0922; тел./02/ 931 1891
e-mail: sbc@lnd.internet-bg.net

ИВХ. № 00012 /27.02.2003

До Конституционен Съд
на Република България

СТАНОВИЩЕ

За обявяване за противоконституционни
на текстове от Закона за вероизповеданията

Уважаеми г-да/г-жи Конституционни съдии,

В Решение № 5 от 1992 г. на Конституционния съд на Република България е определено, че "правото на вероизповедание е абсолютно основно лично право, непосредствено свързано с интимния духовен мир на човешката личност, и поради което представлява ценност от висш порядък". Именно затова, регламентиращ това право, съдържанието му и начините на неговото упражняване, новоприетият Закон за вероизповеданията /ДВ. Бр. 120/29.12.2003 г./ заслужава сериозно внимание.

Национален Алианс Обединени Божии Църкви е регистрирано в Република България вероизповедание. Като адресат на новия закон и конституирана заинтересована страна по конституционно дело № 3 от 2003 г., с настоящото становище нашето вероизповедание изразява своя граждански дълг и активна позиция.

Считаме, че законът за вероизповеданията не обслужва интересите на религиозните общности, в това число и на Национален Алианс Обединени Божии Църкви. Напротив, дават се привилегии на определено вероизповедание - Българска Православна Църква. Регламентирана е усложнена и дори тромава система на работа и съществуване за вероизповеданията.

В целия закон може да се проследи вмешателството на

държавата в живота на религиозните общности и ролята ѝ на регулатор. Всичко това е недопустимо от гледна точка на международноправните разпоредби и Конституцията на РБългария.

Законът за вероизповеданията е специален закон и като такъв би трябвало да урежда детайлно всички взаимоотношения, а не да препраща към други закони, както например съществува препращане относно данъчните, кредитно-лихвените, митническите и другите финансови и икономически облекчения.

Отчитайки казаното по-горе, Национален Алианс Обединени Божии Църкви подкрепя изцяло направеното искане от групата народни представители за обявяване за противоконституционни на текстове от Закона за вероизповеданията.

Нашето становище по атакуваните текстове от закона е следното:

1. По чл. 7, ал. 4 от Закона за вероизповеданията – с този текст е нарушено правото на автономно съществуване на религиозните общности и в частност на нашето вероизповедание. Ограниченията в закона не са конкретизирани по отношение на основни права и свободи на гражданите, а са въведени общо за всички права и свободи. По този начин се засяга самата същност на свободата ни на сдружаване на религиозен принцип.

Членовете на вероизповеданието доброволно са приели да станат част от религиозната общност, което включва приемане и на нейните вътрешни правила, чиято същност може да е ограничителна. Държавата, в противоречие с чл. 6 и чл. 13 от Конституцията, се намесва във вътрешните работи на самоуправляемата се религиозна общност. В този смисъл е и решение № 5 от 1992 г. на Конституционния съд, според което държавата "не може да се намесва и да администрира

вътрешноорганизационния живот на религиозните общности и институции”.

Законът въвежда ограничения само по отношение на религиозните сдружения не и спрямо нерелигиозните такива, което само по себе си представлява дискриминация.

2. По чл. 10, ал. 1 и ал. 2 от Закона за вероизповеданията – текстът отделя специално внимание на определено вероизповедание, в случая на Българската Православна Църква. По този начин всички останали вероизповедания са поставени в неравностойно положение. Явната привилегирована позиция на Българската Православна Църква е дискриминация спрямо нас и другите религиозни общности. Нарушен е принципа за равенство на гражданите пред закона, прогласен в Конституцията, който включва и равенство на различните религии. Дискриминацията между различни религиозни групи противоречи на Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.

Нарушени са принципа на отделеност на държавата от религиозните общности и техните институции и принципа на плурализъм, което застрашава равноправното и свободно съществуване на нашето вероизповедание. Според практиката на Европейския съд по правата на човека, при възникващо напрежение между религиозни общности, ролята на държавата е да обезпечи търпимост между тях, а не да отрече плурализма.

3. По § 1, ал. 3 от Закона за вероизповеданията – определението, което дава закона на “религиозна институция”, се разминава с това, което прави Конституционния съд в свое решение № 5 от 1992 г. Това би довело до проблеми и объркване в тълкуването на понятието. Според Конституцията на РБългария само Конституционният съд е компетентният държавен орган, който може да

тълкува - що е "религиозна институция", тъй като става дума за конституционно понятие.

4. По & 2, ал. 3 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за вероизповеданията - с този текст Българската Православна Църква е освободена от задължението за пререгистрация, което е в сила за останалите вероизповедания. Въведената от закона привилегия няма нито конституционна, нито международноправна основа. Напротив, тя се явява грубо нарушение на принципите на равенство на религиозните общности.

5. По & 3 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за вероизповеданията - идеята на разпоредбата е да се разреши конфликта между синодите на Българската Православна Църква. Но явно не е отчетен факта, че като правна норма, този текст важи и за всички останали вероизповедания. "Уреждайки" проблемите на Българската Православна Църква, държавата противоконституционно и в противоречие с международно-правните разпоредби се меси не само в нейните дела, но и във вътрешния живот на другите религиозните общности.

6. По & 4 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за вероизповеданията - с този текст отново е погазен принципа на невмешателство на държавата в делата на вероизповеданията. Предоставяйки на МС в лицето на Дирекция "Вероизповедания" правомощие да издава удостоверения за правоприемственост между вероизповеданията, законът нарушава принципа на разделение на властите. Функциите на съдебната власт, която в случая е компетентната власт, не трябва да се изземват от изпълнителната.

Още веднъж, Национален Алианс Обединени Божии Църкви се присъединява към направеното искане от групата народни представители и молим Конституционният съд, вземайки предвид изложените в настоящото становище аргументи, да се произнесе и да отмени текстовете от Закона за вероизповеданията като противоречащи на Конституцията на РБългария и на международните актове, по които България е страна.

Пълномощник на НА Обединени Божии Църкви:

.....
/Епископ Васил Еленков/